

Załącznik nr 1
do uchwały
Nr V/24/2011
Rady Gminy Radziejów
z dnia 23 lutego 2011 r.

LGD

Razem dla Powiatu
Radziejowskiego

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI SZOSTKA 2010 - 2020

Opracowała: mgr Ewelina Patyk
Sprawdziła: mgr Agnieszka Krygier
Weryfikował: dr Marek Szuszman

Szostka 2010

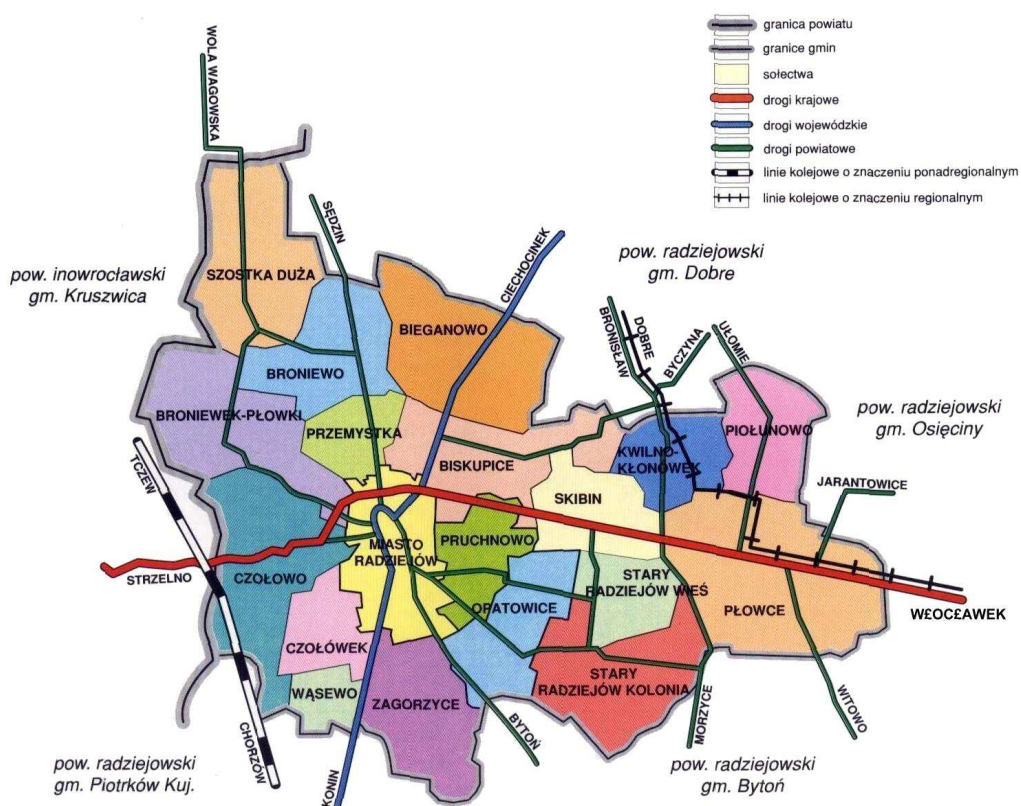
Spis treści

I.	INFORMACJE OGÓLNE O GMINIE RADZIEJÓW	3
II.	CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI	6
III.	INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCYCH ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI.....	10
IV.	WIEŚ W OBIEKTYWIE.....	16
V.	ANALIZA SWOT	22
VI.	PODSUMOWANIE	24
VII.	BIBLIOGRAFIA, ŹRÓDŁA	26

I. Informacje ogólne o gminie Radziejów

Gmina Radziejów leży w środkowo - wschodniej części historycznego terenu Kujaw. Znajduje się we wschodniej części Niziny Wielkopolsko - Kujawskiej.

Uwzględniając uwarunkowania administracyjne gmina położona jest w południowej części województwa kujawsko - pomorskiego i wchodzi w skład powiatu radziejowskiego.

Mapa gminy Radziejów z podziałem na sołectwa (źródło: Biuletyn Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego, Nr 57, czerwiec 2004, s.26)

Od wschodu graniczy z gminami Bytów i Osiecinia, od zachodu z gminą Kruszwica, od północy z gminą Dobrze, od południa z gminą Piotrków Kujawski. Siedzibą władz gminy jest miasto Radziejów.

Powierzchnia gminy wynosi 92,6 km², z czego użytki rolne zajmują 8779 ha. Obszar gminy zamieszkuje 4530 mieszkańców, średnia gęstość zaludnienia wynosi 49 osób/km².

Według danych Urzędu Gminy Radziejów na jej terenie wyszczególnionych jest 18 sołectw i 27 miejscowości.

Gmina charakteryzuje się wysoką produkcją towarową. Główne kierunki produkcji to bydło mleczne, opasowe, trzoda chlewna oraz uprawa zbóż, buraków cukrowych, rzepaku i warzyw gruntowych.

Przez obszar gminy przebiega linia kolei szerokotorowej nr 131 Tczew - Chorzów Batory.

Infrastrukturę drogową w gminie stanowią: droga krajowa nr 62 Włocławek - Radziejów - Anusin o długości 12,1 km, droga wojewódzka nr 266 Ciechocinek - Radziejów - Konin o długości 5,3 km, drogi powiatowe - 46,5 km oraz 89, 75 km dróg gminnych.

Obszar obecnej gminy od wczesnego średniowiecza związany był z Kujawami i wyodrębnionym w końcu XIII wieku księstwem kujawskim. Do końca okresu przedrozbiorowego teren gminy znajdował się w granicach województwa brzesko - kujawskiego i powiatu radziejowskiego. Później, w wyniku rozbiorów i podczas zaborów jego podległość administracyjna zmieniała się kilkakrotnie. Od 1918 r. teren gminy znalazł się w granicach powiatu nieszawskiego, w województwie warszawskim. Od 1 kwietnia 1938 r. razem z powiatem nieszawskim, włocławskim, lipnowskim, i rypińskim znalazł się on w granicach województwa pomorskiego.

W 1975 roku, kiedy wszedł w życie dwustopniowy podział administracyjny Państwa i nastąpiło pożegnanie z powiatem radziejowskim, terytorium Gminy weszło w skład utworzonego wówczas województwa włocławskiego. W roku 1992 nastąpił podział Miasta i Gminy Radziejów na dwie niezależne jednostki: Gminę Radziejów i Miasto Radziejów. Odrodzenie powiatu nastąpiło z początkiem 1999 roku kiedy gmina Radziejów weszła w skład powiatu radziejowskiego, w województwie kujawsko-pomorskim.

Z Gminą Radziejów wiąże się ważna dla historii Polski bitwa stoczona pod Płowcami 27 września 1331 roku pomiędzy wojskami Władysława Łokietka i armią krzyżacką. Bitwa ta rozwiązała legendę o niepokonanych Krzyżakach, choć nie zakończyła się jednoznacznym zwycięstwem Polaków.

Świadectwem bogatej przeszłości są zabytki i dobra kultury znajdujące się na terenie gminy, które objęte są ochroną prawną i opieką konserwatorską. Należy tutaj wymienić:

- pradziejowy kompleks osadniczy Opatowice – tzw. Wzgórze Prokopiaka,
- zespoły dworsko – parkowe w Biskupicach, Czołótku, Płowcach, Przemystce i Skibinie,
- park podworski w Broniewie,
- kościół parafialny pw. śś. Wojciecha i Barbary w Broniewie,
- kapliczki przydrożne w Broniewie, Czołótku i Kłonówku,
- cmentarz rzymsko – katolicki w Broniewie,
- cmentarz poległych w bitwie w 1331 roku w Płowcach,
- pomnik dla uczczenia zwycięskiej bitwy Władysława Łokietka z wojskami Zakonu Krzyżackiego.

Przez teren gminy przebiegają również szlaki turystyczne. Szlak Łokietka wiedzie z Inowrocławia przez Kruszwicę, Radziejów, Płowce do Kowala, Szlak Powstania Styczniowego na Kujawach prowadzi z Aleksandrowa Kujawskiego przez Dobrze, Radziejów, Piotrków Kujawski, Babiak, Izbicę, Brześć Kujawski do Włocławka. Lokalnym szlakiem turystycznym jest Szlak bitwy pod Płowcami wiodący z Radziejowa przez Pruchnowo, Stary Radziejów, Płowce, Witowo do Osiecin.

Herb gminy Radziejów

Flaga gminy Radziejów

II. Charakterystyka miejscowości

Szostka leży w województwie kujawsko - pomorskim, w powiecie radziejewskim, na terenie gminy Radziejów. Jest oddalona o około 6 km na północny zachód od Radziejowa. W latach 1975 - 1998 wieś administracyjnie należała do województwa włocławskiego. Miejscowość zajmuje powierzchnię 7,43 km², zamieszkuje ją aktualnie 200 osób.

Mapa Gminy Radziejów z zaznaczonym położeniem Szostki

Szostka	
Województwo	Kujawsko- Pomorskie
Powiat	Radziejowski
Gmina	Radziejów
Liczba ludności	200
Powierzchnia	7,43 km ²

Najstarsze ślady bytności człowieka na terenie Szostki sięgają epoki brązu. Jednak najlepiej zachowały się elementy archeologiczne świadczące o zachowanym grodzisku wczesnośredniowiecznym. Szostka jest starą wsią kujawską. Ludność tej wsi należała do kościoła parafialnego w Bronisławiu, którego początki związane są z zakonem sióstr Norbetanek. W XVI wieku Szostka przeszła pod administrację kościelną do nowo utworzonej parafii w Broniewie. W źródłach historycznych Szostka występuje jako Szosnka, Sosnka czy też Szóstka.

Pierwsza wzmianka historyczna o Szostce pojawia się około 1096 roku. Miejscowość została wymieniona w liczbie posiadłości pogranicznych „cum villa Czestkonis” przy określaniu granic Radziejowa należącego do klasztoru benedyktynów w Mogilnie. Dokument ten znany jest z kopii zwanej falsyfikatem mogileńskim noszącym błędną datę 1103 rok.

W II połowie XIII wieku, książęta kujawscy Leszek, Przemysław i Kazimierz nadali Szostkę sołtysowi ze Skotnik.

W 1351 r. wymieniano ją jako wieś położoną w dystrykcie radziejowskim czternastowiecznej kasztelanii radziejowskiej.

W 1489 r. we wsi było 19 łąnów zagospodarowanych, z których opłacano pół marki czynszu, 8 łąnów opuszczonych, niezagospodarowanych, 3 łąny należały do sołtysa. We wsi był również 1 łąnowy folwark.

Wieś w drugiej połowie XVI w. należała do tzw. klucza włocławskiego biskupów kujawskich, miała 20 łąnów. Według inwentarza dóbr stołowych biskupów włocławskich z 1582 roku we wsi było 16,5 łąnów osiadłych, 10,5 pustych

oraz 3 łany sołtysie. Natomiast inwentarz dóbr stołowych biskupów wrocławskich z XVII w. wymienia 17,5 włók osiadłych, 9,5 pustych i 3 sołtysie. Wieś zamieszkiwało 3 zagrodników i 6 komorników.

W I połowie XVII w. we wsi znajdowały się dwa działki. Jeden należał do biskupstwa wrocławskiego, a drugi był własnością Kołodzkiego herbu Pomian. Część należąca do biskupstwa była większa i liczyła 9 domów. Natomiast w części szlacheckiej był tylko 1 dom z dwoma kominami.

Rejestr pogłównego z 1674 roku podaje, że wieś zamieszkiwało aż 5 szlachciców, być może potomków Kołodzkiego. W Szostce w tym czasie mieszkało 69 osób.

W 1779 roku cała wieś licząca 188 osób stała się własnością seminarium wrocławskiego.

Dziesięć lat później w 33 domach mieszkało 189 osób: 4 w rodzinach rolników, 15 półrolników, 56 zagrodników, 29 komorników, 27 chałupników, 19 wyrobników, 27 czeladzi, 4 karczmarzy, 4 młynarzy, 2 kowali, 1 owczarz i 1 żebrak.

Po utworzeniu Królestwa Polskiego w 1815 r. nieopodal Szostki przechodziła granica między zaborem rosyjskim a pruskim. Szostka znajdowała się wówczas pod zaborem rosyjskim. Wieś była wtedy zamieszkiwana przez 211 osób. W 1827 r. liczyła 35 domostw. Wielu mieszkańców wsi utrzymywało się z przemytu. W 1849 roku z inicjatywy biskupa Walentego B. Tomaszewskiego, grunty folwarku Szostka zostały rozdzielone na kolonie i rozdane okolicznym włościanom za wieczysty czynsz z prawem wykupu. W tym czasie w miejsce licznych chat wieśniaczych, chłopcy zaczęli budować dobre domy mieszkalne i zabudowania gospodarskie. W Szostce istniał młyn i wiatrak, z którego roczna dzierżawa wynosiła 42 tys. rubli srebrnych. Po powstaniu styczniowym ziemia przeszła na własność chłopów.

W 1916 roku mieszkańcy Szostki na czele z sołtysem Józefem Patykiem postanowili otworzyć szkołę podstawową. Wcześniej dzieci z Szostki uczęszczały do szkoły w Broniewie. W latach 1940-1945 budynek szkolny przeszedł w ręce okupanta, a naukę w nim pobierały tylko dzieci niemieckie. Po opuszczeniu Szostki

przez okupanta, działalność szkoły została wznowiona i była kontynuowana przez ponad 40 lat. Z dniem 1 września 1987 roku szkoła została zlikwidowana.

Ochotnicza Straż Pożarna w Szostce rozpoczęła swoją działalność już w 1917 roku. Utworzona została z inicjatywy Stanisława Pawłowskiego, który był nauczycielem w miejscowej szkole. Pierwszym jej prezesem został Włodzimierz Chrzęszczewski. W latach 1927-1929 wybudowana została remiza dla potrzeb OSP. Jednostka brała udział w gaszeniu pożarów również w okresie II wojny światowej. Ożywienie pracy OSP nastąpiło w okresie powojennym, kiedy to zakupiono nowy sprzęt gaśniczy oraz umundurowanie. W 1980 r. jednostka otrzymała sztandar. Członkowie OSP poza gaszeniem pożarów uczestniczą również czynnie w życiu środowiska wiejskiego, biorą udział w obchodach świąt państwowych i religijnych. Z okazji 90-lecia działalności jednostka OSP w roku 2007 otrzymała od samorządu gminy Radziejów samochód pożarniczy.

Koło Gospodyń Wiejskich zostało założone w 1955 roku. Pierwszą przewodniczącą wybrana została Stanisława Dolata. KGW z przerwami działa do chwili obecnej. Jego przewodniczącą od 2006 r. jest Danuta Skowrońska. Koło organizuje wycieczki, pokazy dań regionalnych, bierze udział w różnego rodzaju uroczystościach i imprezach organizowanych na terenie wsi.

W latach 1960-1977 w Szostce działało Kółko Rolnicze. Prezesem przez cały okres funkcjonowania był Piotr Kurtys. Majątek kółka oraz zgromadzony sprzęt rolniczy został przekazany w 1977 r. do bazy Spółdzielni Kółek Rolniczych w Czołowie.

III. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości

DZIEDZICTWO KULTUROWE	
Obiekty zabytkowe	We wsi nie ma obiektów zabytkowych.
Obiekty o wartościach historycznych i sentymentalnych	<p>- krzyż - powstał na miejscu figury z obrazem Matki Boskiej rozbitej przez Niemców w czasie II wojny światowej. Został ustawiony przez Ochotniczą Straż Pożarną w Szostce w 1948 roku.</p> <p>- kapliczka przydrożna z figurą Matki Boskiej, ufundowana przez rodzinę Migdalskich w 1988 roku.</p>
DZIEDZICTWO RELIGIJNE I HISTORYCZNE	
Święta i odpusty	Widoczne jest kultywowanie corocznych odpustów parafialnych. Mieszkańcy Szostki należą do parafii pw. Św. Wojciecha w Broniewie. Odpust przypada na 23 kwietnia.
Tradycje, obrzędy, gwara	<p>Druhowie z OSP wystawiają warty przy Grobie Pańskim w okresie Wielkanocnym, uczestniczą w obchodach świąt państwowych i kościelnych.</p> <p>Członkinie Koła Gospodyń Wiejskich kultywują regionalne zwyczaje, promują tradycyjną kuchnię kujawską, troszczą się o zachowanie dawnych zwyczajów ludowych.</p>
Ważne postaci historyczne	<u>Janina Zielińska</u> - urodzona 23.12.1931 roku. Od 1972 roku była przewodniczącą Koła Gospodyń Wiejskich.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI SZOSTKA

	<p>Koło pod kierownictwem Janiny Zielińskiej działało bardzo prężnie, organizując wycieczki krajoznawcze, wyjazdy na zakupy do Łodzi i innych miast oraz prowadząc kursy gotowania, pieczenia, kroju i szycia. Bardzo dużo czasu i serca Pani Zielińska poświęcała dystrybucji piskląt. Przez wiele lat prowadząc z mężem gospodarstwo i zdobywając doświadczenie została wyróżniona wieloma dyplomami i słowami uznania.</p> <p><u>Piotr Kurtys</u> - z jego inicjatywy w Szostce powstało Kółko Rolnicze, którego był prezesem. Dzięki jego staraniom i ogromnemu poświęceniu wieś intensywnie się rozwijała. Zmarł w wieku 41 lat, pozostając w pamięci ludzi jako człowiek niezastąpiony i zasłużony w rozwój wsi.</p>
OBIEKTY I TERENY	
Skwery	W Szostce nie ma skwerów.
Parki	We wsi nie ma parku.
INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA	
Domy kultury	We wsi nie ma domu kultury. Najbliższe znajdują się w Radziejowie i Dobrem.
Biblioteki	Mieszkańcy Szostki korzystają z Miejskiej i Powiatowej Biblioteki Publicznej w Radziejowie.

INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	
Zaopatrzenie w energię elektryczną	Podobnie jak cała gmina, Szostka zaopatrywana jest w energię elektryczną przez koncern ENERGA SA, obsługiwana jest przez Rejon Energetyczny Radziejów. Miejscowość zasilana jest z GPZ Radziejów.
Zaopatrzenie w ciepło	Zaopatrzenie w ciepło oparte jest na indywidualnych źródłach ciepła. W zdecydowanej większości gospodarstw wykorzystuje się węgiel lub miał. Emisja szkodliwych związków: SO ₂ , CO i NO ₂ jest niska, jednak uciążliwa, ze względu na bezpośrednie oddziaływanie na środowisko.
Zaopatrzenie w gaz	Gospodarstwa domowe wykorzystują gaz bezprzewodowy, w który zaopatrują się u lokalnych dystrybutorów. Jest on wykorzystywany głównie do przygotowywania posiłków. Przez teren gminy przebiega gazociąg wysokoprężny DN 700 mm Gustorzyn - Mogilno. Na terenie sołectwa Broniewek znajduje się zespół zaporowo-upustowy, który stwarza możliwość podłączenia się z gazociągiem lokalnym. Obecnie gmina nie korzysta z tej formy zaopatrzenia w gaz.
Sieć wodociągowa	Długość sieci wodociągowej w gminie wynosi 121,7 km. Mieszkańcy zaopatrywani są w wodę ze stacji uzdatniania wody w Szostce.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI SZOSTKA

Gospodarka ściekowa	Miejscowość nie posiada zbiorowej kanalizacji. Ścieki odprowadzane są zazwyczaj do szamb wybieralnych. Występują również przydomowe oczyszczalnie ścieków (4).
Usuwanie odpadów	We wsi nie ma wysypiska śmieci. Nieczystości z gospodarstw domowych wywożone są przez firmę „Saniko” na wysypiska w Machnachu pod Włocławkiem.
GOSPODARKA I ROLNICTWO	
Zakłady pracy/Przedsiębiorstwa. Działalność gospodarcza	<ul style="list-style-type: none"> • „Małgosia” PW Maria Andrzejewska - odzież używana • PPHU Szos-Pol - usługi transportowe
Gospodarstwa rolne	Rolnicy w Szostce użytkują areał o powierzchni 739 ha. Średnia wielkość gospodarstwa wynosi 18 ha.
KAPITAŁ SPOŁECZNY I LUDZKI	
Organizacje, stowarzyszenia działające na terenie miejscowości	<p><u>Ochotnicza Straż Pożarna</u></p> <p>Straż w Szostce istnieje już od 1917 roku i powstała z inicjatywy miejscowego nauczyciela Stanisława Pawłowskiego. Pierwszym prezesem został Włodzimierz Chrzęszczewski. Jednostka liczyła wówczas 34 mężczyzn. Szczególnie ważnym okresem były lata 1927-1929; wówczas mieszkańcy Szostki przystąpili do budowy remizy. Fundusze w przeważającej mierze pochodziły ze zbiórek społecznych, imprez organizowanych przez</p>

strażaków i dotacji z PZU, Starostwa oraz ze Związku Ochotniczych Straży Pożarnych.

W okresie 1939-1945 działalność jednostki Ochotniczej Straży Pożarnej z Szostki ograniczała się tylko do brania udziału w gaszeniu pożarów, w tym czasie nie czyniono żadnych inwestycji. Po II wojnie światowej nadeszło ożywienie OSP, zakupiono nowy sprzęt gaśniczy, rozbudowano i wyremontowano remizę, zakupiono umundurowanie. 20 lipca 1980 roku jednostka otrzymała sztandar. Strażacy nie tylko zajmowali się gaszeniem pożarów ale też przeprowadzali akcje prewencyjne, kontrolowali stan zabezpieczenia przeciwpożarowego, uświadamiali mieszkańców jak zabezpieczyć swój dorobek przed pożarem. Poza działalnością statutową druhowie czynnie uczestniczyli i nadal uczestniczą w życiu środowiska lokalnego. Współpracują z Kołem Gospodyń Wiejskich, innymi jednostkami OSP, biorą udział w obchodach świąt państwowych i kościelnych. W 2007 roku, z okazji 90 - lecia działalności OSP Szostka otrzymała od władz gminy nowoczesny wóz bojowy. Obecnie OSP liczy 20 członków.

Koło Gospodyń Wiejskich

KGW w Szostce zostało założone w 1955 roku. Skład pierwszego zarządu nie jest do końca znany. Wiadomo, że przewodniczącą była Stanisława Dolata. W roku 1972 powołany został nowy zarząd KGW. Jego przewodniczącą została Janina Zielińska, sekretarzem Kazimiera Kujawa, skarbnikiem Mirosława Dembowska. W tym czasie KGW działało bardzo prężnie. Prowadzono działalność kulturową poprzez wyjazdy do teatru, kina.

	<p>Szczególnym zadaniem koła była dystrybucja piskląt. KGW organizowało również kursy gotowania i pieczenia. Po kilku latach praca koła osłabła, aby w końcu zupełnie zawiesić działalność.</p> <p>W 2006 roku KGW reaktywowano. Przewodniczącą zarządu została Danuta Skowrońska, sekretarzem Agnieszka Pańska a skarbnikiem Bożena Przybylska. Obecnie KGW organizuje wycieczki krajoznawcze dla członkiń koła oraz wyjazdy dla dzieci z opiekunami do parków rozrywki. Zajmuje się również pokazami dekorowania stołów świątecznych i bierze udział w konkursach kulinarnych. Do KGW należy 25 pań.</p> <p><u>Kółko Rolnicze</u></p> <p>Kółko Rolnicze w Szostce powstało w 1960 lub 1961 roku. Prezesem przez cały okres działania kółka był Piotr Kurtys.</p> <p>Do osiągnięć Kółka Rolniczego w Szostce należą:</p> <ul style="list-style-type: none">• budowa domu rodzinnego dla pracowników w latach 1969-1970,• pomoc przy budowie linii energetycznej niskiego i wysokiego napięcia,• pomoc przy budowie drogi od Broniewa przez Szostkę,• zainicjowanie budowy wodociągu. <p>W 1977 roku kółko zostało przejęte przez bazę SKR w Czołowie wraz ze sprzętem oraz środkami finansowymi.</p>
--	---

IV. Wieś w obiektywie

Dzieci uczęszczające do szkoły w roku 1965/66 wraz z wychowawczynią

Sikawka ręczna z lat trzydziestych, którą gaszono pożary w Szostce i okolicy

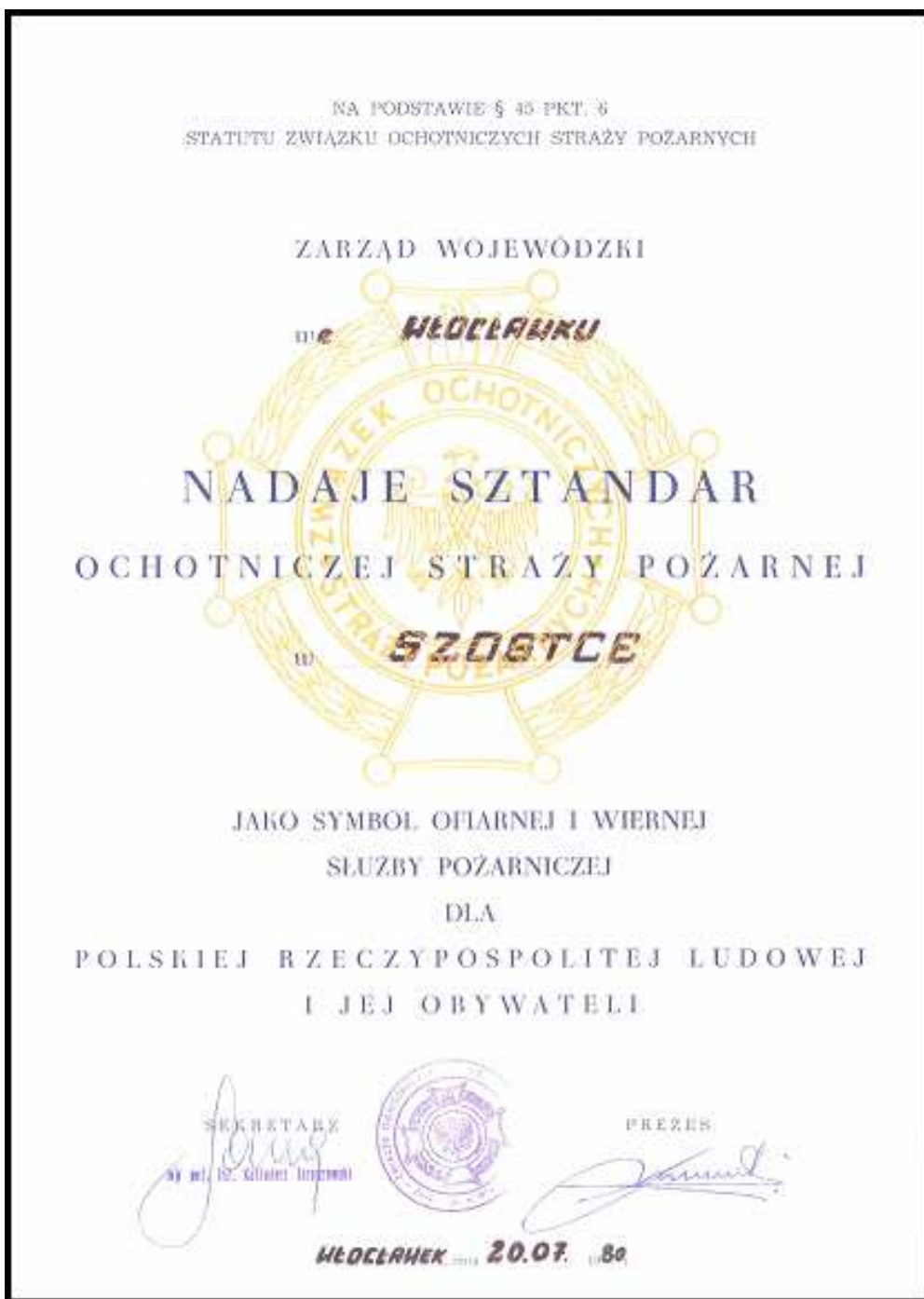
90- lecie Ochotniczej Straży Pożarnej w Szostce - 6 maja 2007 roku

Przydrożna kapliczka w Szostce

Krzyż w Szostce

Dyplom nadania sztandaru Ochotniczej Straży Pożarnej w Szostce

V. ANALIZA „SWOT”

Analiza SWOT (Strengths, Weaknesses, Opportunities, Threats) identyfikuje oraz ocenia silne i słabe strony społeczności oraz przyszłe szanse i zagrożenia wynikające z wpływu otoczenia i zmian w nim zachodzących.

Szansę i zagrożenia odnosi się do czynników zewnętrznych, nad którymi nie ma kontroli.

Silne i słabe strony tkwią w czynnikach wewnętrznych. Analiza tych czynników pozwala zidentyfikować słabe i mocne strony, jej celem jest wykorzystanie mocnych stron i wyeliminowanie słabych.

Silne strony – uwarunkowania, stanowiące mocne strony wsi, elementy przewagi nad innymi, które należy wykorzystać aby osiągnąć zamierzone cele,

Szanse – czyli, czynniki, które mogą być traktowane jako pomocne i przy odpowiednich działaniach wykorzystane jako uwarunkowania sprzyjające rozwojowi wsi.

Słabe strony – obecnie istniejące problemy i bariery, które należy wyeliminować aby nie utrudniały osiągnięciu misji,

Zagrożenia – czyli, czynniki zagrażające realizacji misji, których wpływ może osłabić podejmowane działania.

Plan odnowy miejscowości powinien opierać się na mocnych stronach mieszkańców, powinien eliminować słabości, wykorzystywać pojawiające się szanse oraz unikać przyszłych zagrożeń.

ANALIZA SWOT

SILNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none"> - działające związki i stowarzyszenia, m.in. Koło Gospodyń Wiejskich, OSP, - zwarta zabudowa miejscowości, - dobre połączenie komunikacyjne, - dobra jakość gleb-wysokie klasy gruntów rolnych, - zwiększająca się liczba ludzi młodych podejmujących studia wyższe, - wzrost zainteresowania tradycją i historią, - dobrze rozwinięta sieć telekomunikacyjna. 	<ul style="list-style-type: none"> - wymagająca modernizacji stacja uzdatniania wody, - wymagająca renowacji remiza, - brak chodników, - brak oświetlenia, - brak kanalizacji, - niedostatecznie dobry stan techniczny dróg, - starzejące się społeczeństwo, - brak miejsc rekreacji i wypoczynku, - nie utrwalone tradycje historyczne i pamiątki.
SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none"> - rozwój działalności kulturalnej poprzez rozwój i modernizację remizy, - doksztalcanie mieszkańców - szkolenia i kursy organizowane w odnowionej remizie, - sprzyjająca polityka regionalna, w tym adresowana do rozwoju obszarów wiejskich, - zwiększanie się dostępności do kapitałów i środków pomocowych, w tym pochodzących z Unii Europejskiej, - promocja wsi poprzez działalność kulturową, szczególnie Koła Gospodyń Wiejskich. 	<ul style="list-style-type: none"> - zagrożenie dla zdrowia mieszkańców Szostki z powodu przestarzałej stacji uzdatniania wody, - niebezpieczeństwo wypadków z powodu złej nawierzchni dróg, - ujemny przyrost naturalny, - brak troski o dobro wspólne, - brak zaangażowania społeczności w rozwój wsi, - migracja młodzieży do miast, - rosnące bezrobocie/brak pracy.

VII. PODSUMOWANIE

Zapisy zawarte w Planie Odnowy Miejscowości Szostka spełniają warunek zgodności z zapisami zawartymi w dokumentach dotyczących rozwoju gminy tj. Strategią Rozwoju Gminy Radziejów na lata 2005-2014, Strategią Rozwoju Powiatu Radziejowskiego, Strategią Rozwoju Województwa Kujawsko-Pomorskiego oraz zapisami Strategii Rozwoju Kraju. Cele i zadania określone w Planie Odnowy Miejscowości są wewnętrznie zgodne a ich osiągnięcie i realizacja nie powoduje negatywnych skutków dla osiągnięcia celów i realizacji zadań strategii wyższego rzędu.

Dla potrzeb sołectwa Szostka opracowano zadania jakie powinno się zrealizować w ciągu najbliższych lat, aby poprawić sytuację społeczno-gospodarczą miejscowości wchodzącej w skład całej gminy. W celu stworzenia zbioru inwestycji, działań i zadań, jakie należy przeprowadzić w okresie krótkoterminowym i perspektywnym na terenie wsi Szostka posłużono się przede wszystkim sugestiami mieszkańców oraz wynikami analizy SWOT.

Planowanymi do realizacji zadaniami we wsi Szostka są:

1. Modernizacja stacji uzdatniania wody
2. Budowa oświetlenia.
3. Budowa placu zabaw.
4. Modernizacja remizy strażackiej.
5. Remont infrastruktury drogowej – droga przez Małą Szostkę.
6. Budowa chodnika dla pieszych.
7. Internet szerokopasmowy.
8. Budowa kanalizacji.
9. Wykonanie tablicy upamiętniającej mieszkańców Szostki poległych w czasie II wojny światowej.
10. Budowa linii gazociągowej (4 km).

Wszystkie wyżej wymienione zadania możliwe będą do realizacji głównie przy dużej aktywności mieszkańców umiejętnie kierowanych przez miejscowych liderów, przy odpowiednim zrozumieniu i współpracy ze strony władz samorządowych, i lokalnych przedsiębiorców i rolników. Oczywiście warunkiem koniecznym jest zapewnienie odpowiedniego poziomu finansowania tych zadań ze strony władz gminnych, samorządów wyższego szczebla, instytucji dysponujących środkami unijnymi, przedsiębiorstw użyteczności społecznej oraz firm prywatnych.

VIII. BIBLIOGRAFIA, ŹRÓDŁA

- Augustyniak S., *Zarys dziejów sołectw (miejscowości) Gminy Radziejów.*
- Biuletyn Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego nr 57, czerwiec 2004.
- Kronika Szkoły Podstawowej w Szóstce.
- Kronika OSP Szostka.
- Księga Protokołów Ochotniczej Straży Pożarnej w Szóstce.
- Migdalski W., - zdjęcia.
- *Słownik Geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich*, red. Bronisław Chlebowski.
- Strategia Rozwoju Gminy Radziejów na lata 2005-2014, Radziejów 2004.
- Studium wykonalności i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Radziejów, Radziejów 2008.

Plan Odnowy Miejscowości został sporządzony zgodnie z § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia MRiRW z 14 lutego 2008 r.